

„Nauka języka angielskiego a dzieci z afazją”

Najczęściej nauczanym językiem obcym w naszych szkołach i przedszkolach jest język angielski. Rodzice dzieci afatycznych mają wiele wątpliwości co do metod nauczania języka dzieci, ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Z całą pewnością nauka języka obcego, gdy dziecko prawie nic nie mówi po polsku, powoduje u niego dodatkowy stres. Bardziej racjonalne jest wykorzystanie tego czasu na pracę z logopedą, czy pedagogiem. Poziom nauki i wymagania stawiane uczniom z niedokształceniem mowy o typie afazji powinny być dostosowane do indywidualnych możliwości ucznia - w niektórych przypadkach wystarczające jest obniżenie wymagań, ale czasami uczestnictwo w lekcji języka angielskiego z uczniami zdrowymi jest bezcelowe, gdyż poziom klasy jest za wysoki i afatyk nic nie wynosi z takiej lekcji, prócz ewentualnego - zniechęcenia.

Forma nauki języka obcego dzieci afatycznych w wieku przedszkolnym powinna być dostosowana do potrzeb uczniów – a dzieci uczą się przez zabawę. Dla starszych ideałem byłyby indywidualne zajęcia dopasowane do możliwości ucznia lub zajęcia w bardzo małych grupach z uczniami będącymi na podobnym poziomie. Realia są zupełnie inne. To niestety na nauczycielu ciąży obowiązek takiego pokierowania uczniem, by przyswoił jak najwięcej, by nie czuł bezcelowości nauki, nie przestawał wierzyć w swoje możliwości oraz osiągnięcie sukcesu – okupionego najczęściej dużo większym wysiłkiem niż zdrowi rówieśnicy.

